כשלמא לרבי יוחנן. דתמר מכי ליקלע מציעתא שנה בשנה שלישים לרבי מאיר הויא בת ביתה ניחא ולת"ק דתמר רבי יוחנן ל' יום וכמה קאכי יום אחד מכלי היה בפרק מרובה (ד"ה דף י.) דלאכל למ"ד יום אחד בשנה משוב שנה ולאכל למאן דלתמר כ': אלא לרבי יוחנן. דתמר מכי ליקלע מציעתא שנה בשנה שלישים לרבי מאיר הויא בת ביתה ניחא ולת"ק דתמר רבי יוחנן ל' יום וכמה קאכי יום אחד מכלי היה בפרק מרובה (ד"ה דף י.) דלאכל למ"ד יום אחד בשנה משוב שנה ולאכל למאן דלתמר כ': אלא לרבי יוחנן. דתמר מכי ליקלע מציעתא שנה בשנה שלישים לרבי מאיר הויא בת ביתה ניחא ולת"ק דתמר רבי יוחנן ל' יום וכמה קאכי יום אחד מכלי היה בפרק מרובה (ד"ה דף י.) דלאכל למ"ד יום אחד בשנה משוב שנה ולאכל למאן דלתמר כ':

אחר לה דפיתחו קמיה אגם הוא ואם תאמר תמיד נפקחה נפקחה שבת עליה לאחר זמן שבשמיעה כגון שבעל תוך שלשה ומצא דם דלמי מיתלדו הלי דם נדות הוא כדתמר בסמוך וי"ל דניחא ליה לאסוקי לעניין זוב דהויא לה כל ימיה לסומה ומו לבעלה ומו דלמנין לי הוה דם נדות או דם כתולין לה נפקא מינה להידיעת מידי דלפעיל הוא דם כתולים הא תקון דטעל בעילת מצוה ופורש: **דאי** דם נדה הוא. פירוש הך דתוך ג' הכך דלאחר ג' לכ"ש הוי דם כתולין וזימיה דלמאי נקט כלל שבעל לאחר ג' כיון דלה נפקא מינה מידי ופירש ר"ת משום דנקטיה לסיל נקטיה נמי הכא ומיהו י"ל לה דם שלאחר ג' יש להסתפק בדם נדה לי לאחרין לימלוד הוא ולה דם מיתלוד כיון דבתוך ג' לאחה ולה דם נדות הם כן דרכה לראות מתמת להסתפק בדם נדה ובתשובה אחת פרש"י דלימלוד הוא דלה מיתלוד דקאמר שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ומצא דם ולאחר ג' לי אמרת מיזל אולי ואתו האידם בתולין הוא אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מיתצודי עד לאחר ג' דאי דם נדה הוא מאי, אמר רב חסדא ת"ש פתח מבאן בנותן אצבע בעין למה לי למתני "בנותן אצבע בעין לתני פתוח מבאן ולא כלום מאי לאו הא קמ"ל "מה עין מדמעת ודורת ומדמעת אף בתולין "מיזל אולי ואתו: ת"ר מעשה "ביוסמני ברתו של אסוירום בן אנמינוס שבאת לפני רבי אמרה לו: רבי, אשה בבמה ניסת? אמר לה בת ג' שנים ויום אחד, ובבמה מתעברת? אמר לה בת י"ב שנה ויום אחד, אמרה לו אני נשאתי בשש וילדתי בשבע אוי לשלש שנים שאברתי בבית אבא ומי מעברה "והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן: נשים משמשות במוך: קטנה מעוברת ומניקה: קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות, ואיזהי קטנה מבת י"א שנה ויום אחד ועד י"ב שנה ויום אחד אמרת מבאן או יתר על כן משמשת והולכת דברי ר"מ, וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר "שומר פתאים ה' ואביעית אומא "אשר בשר חמורים בשרם" ואביעית אומא "אשר פידם דבר שוא וימנם" יתן שקר" ת"ר מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו: רבי נבעלתי בתוך שלש שנים מה אני לכהונה? אמר לה כשרה את לכהונה, אמרה לו: רבי אמשיל לך משל למה הדבר דומה לתינוק שטמנו לו אצבעו בדבש פעם ראשונה ושניה נוער "בה, שלישית "מצצה, אמר לה אם כן פסולה אתי לכהונה, "ראה התלמידים מסתכלים זה בזה, אמר להם למה הדבר קשה בעיניכם? "[אמרו ליה] כשם שכל התורה הלכה למשה מסיני כך פתוחה מבת שלש שנים כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני, ואף רבי עקיבא לא אמרה אלא "לחדד בה את התלמידים: **מתני'**) בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו קנאה ואין נותן נפ עד שיגדיל, וממאנה בנרה לטמא משכב תחתון בעליון, זפוסל, ואינו מאכיל "בתרומה, ופוסל את הבהמה מע"ג המוכה "תסקלת על ידו, ואם בא על ארח מכל העריות האמורות בתורה מימתין על ידו והוא פסול: **נמ'** ולכשיגדיל בנפ סני לה "והתניא "עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול מה מאמר בגדול צריך נפ למאמרו וחליצה לזיקתו "למאמרו וחליצה לזיקתה "אמר רב הכי קאמר לכשיגדיל

*) כ"ה לגמ' גרסי לביאתו

מיזל אולי ואתו אי בלמא אתצודי הוא דלא ① **מתצדי עד לאחר ג' למאי נפקא מינה** ② **בנן שבעל בתוך ג' ומצא דם, ובעל לאחר שלש ולא מצא דם אי אמרת מיזל אולי ואתו שתות הוא דלא הויא לדו אלא אי אמרת אתצודי הויא דלא מתצדי עד לאחר ג', הא אחר בא עליה, מאי, מתקיף לה רב חייא בריה דרב איקא ומאן ליכא לן דמפה שבתוך ג' אינה חוזרת לאלתר שמא חוזרת לאלתר, והא** ③ **אחר בא עליה: אלא נפקא מינה בנן שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ומצא דם: אי אמרת מיזל אולי ואתו האידם בתולין הוא אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מיתצודי עד לאחר ג' דאי דם נדה הוא מאי, אמר רב חסדא ת"ש פתח מבאן בנותן אצבע בעין למה לי למתני "בנותן אצבע בעין לתני פתוח מבאן ולא כלום מאי לאו הא קמ"ל "מה עין** ④ **מדמעת ודורת ומדמעת אף בתולין "מיזל אולי ואתו: ת"ר מעשה "ביוסמני ברתו של אסוירום בן אנמינוס שבאת לפני רבי אמרה לו: רבי, אשה בבמה ניסת? אמר לה בת ג' שנים ויום אחד, ובבמה מתעברת? אמר לה בת י"ב שנה ויום אחד, אמרה לו אני נשאתי בשש וילדתי בשבע אוי לשלש שנים שאברתי בבית אבא ומי מעברה "והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן: נשים משמשות במוך: קטנה מעוברת ומניקה: קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות, ואיזהי קטנה מבת י"א שנה ויום אחד ועד י"ב שנה ויום אחד אמרת מבאן או יתר על כן משמשת והולכת דברי ר"מ, וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר "שומר פתאים ה' ואביעית אומא "אשר בשר חמורים בשרם" ואביעית אומא "אשר פידם דבר שוא וימנם" יתן שקר" ת"ר מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו: רבי נבעלתי בתוך שלש שנים מה אני לכהונה? אמר לה כשרה את לכהונה, אמרה לו: רבי אמשיל לך משל למה הדבר דומה לתינוק שטמנו לו אצבעו בדבש פעם ראשונה ושניה נוער "בה, שלישית "מצצה, אמר לה אם כן פסולה אתי לכהונה, "ראה התלמידים מסתכלים זה בזה, אמר להם למה הדבר קשה בעיניכם? "[אמרו ליה] כשם שכל התורה הלכה למשה מסיני כך פתוחה מבת שלש שנים כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני, ואף רבי עקיבא לא אמרה אלא "לחדד בה את התלמידים: **מתני'**) בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו קנאה ואין נותן נפ עד שיגדיל, וממאנה בנרה לטמא משכב תחתון בעליון, זפוסל, ואינו מאכיל "בתרומה, ופוסל את הבהמה מע"ג המוכה "תסקלת על ידו, ואם בא על ארח מכל העריות האמורות בתורה מימתין על ידו והוא פסול: **נמ'** ולכשיגדיל בנפ סני לה "והתניא "עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול מה מאמר בגדול צריך נפ למאמרו וחליצה לזיקתו "למאמרו וחליצה לזיקתה "אמר רב הכי קאמר לכשיגדיל**

*) כ"ה לגמ' גרסי לביאתו

תוספי הרא"ש

אחר בא עליה ואם אשת כהן אפרה. אבל אשת ישראל לא דמי דאי קבעה אינה הוא. ותימה לפה האריך כל כך ליקבה כפשוטה לענין דם נדות דאי לא מיתצדי אחר בא עליה ואי מיתצדי אחר בא עליה ואי ל"ל דניחא ליה לאשכוחי איפכא דהיתר לבעלה לא לענין דם נדה לא נפקא מינה מידי לבעלה דאפי' אם דם בתולים הוא ה) הא תקון רבנן דבועל בעילת מצוה ופורש. אלא נפקא מינה כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ולא מצא דם כו'. אי אמרת איתצדי הוא דלא מיתצדי עד לאחר ג' ואי דם נדה הוא מי' אחרת דם שמצא בתוך ג' ואחר דם נדה הוא דלא מיתצדי בתוך ג' ולא דמים בתולים לא מיתצדי בתוך ג' ולקשות לשיורשא לאחר ג' ביון בעילה לאחר ג' ביון דליכא למפרך בתוך בעילה לאחר ג' דאחר דם בתולים הוי ביון דלא מיתצדי בתוך ג'. לכ"ע כאן שאחרי בתשובה איתצדי הוא דלא מיתצדי דקאמר ואיתו דלא שכיחי דמיתצדי אבל כי מיתצדי לא הדרי ואתי דקאמר אחר דם נדה הוא בין תוך ג' בין אחר שלשה דבתוך ג' ספסקינן דליכא לא איתצדי דם נדה הוא ואף אחר ג' אמרינן דליכא בתוך ג' איתצור והשתא דם נדה הוא. א"נ כגון שבעל בתוך ג' ולאחר ג' ולא מצא בתולים והשתא הויא דאחר [נדה] או מקפא או מבהרת. ותימה כיון דאמרינן דויסמין דמיתצדי ואיכי קאמר לעיל דאחר בא עליה והוא ויסמין דמיתצדי. וי"ל כיון דלא שכיח דמיתצדי חלינן באשת כהן דאחרבא. ותשתא ניחא דפריך דילמא מכה שבתוך ג' ואורת לאלתר והא דאי בא עליה אחר משום דכי היכי דאמרה לה מפסק כי אמרת לה מפסק כי אמרת מיזל אולי ואתו משום דילמא אורת לאלתר: אמר לה בת י"ב שנה ויום אחר. תימה דלקמן אמתניתין דבת י"ב שנה ויום אחד [קיימין] (נדה) הניא אלו דברי ר'. וי"ל דגרסינן הכי בת י"ב שנה ויום אחד ואי גרס הכא י"ב סתם נ הוא דמיתעברת ויולדת בתוך שנה י"ב: **מה** אני לכהונה. שבעלה לפסול לה:

ה) פי' לקמן דף כ"ה ע"ב תלה מפסק כעל לה יגמור ביתהו מ"ל ליכ לכו מקפו ופורס ויש לגיכר ודוים.